

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 486

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
125.	— Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră	2–8
479.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră	8
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 526 din 15 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	9–11
	Decizia nr. 556 din 24 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) pct. 12 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	11–12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
701.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici și declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de interes național „Reabilitare DN 6 secțiunea Filași—Ciochiuța km 268 + 390—297 + 070 și km 297 + 384—298 + 000”, județele Mehedinți și Dolj	13–14
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
416.	— Decizie privind stabilirea unor măsuri în sarcina societăților de asigurări autorizate să încheie asigurări facultative pentru locuințe	15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
21.	— Circulară privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din argint dedicate aniversării a 100 de ani de la nașterea lui Nicolae Steinhardt	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 6 din 29 ianuarie 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră, adoptată în temeiul art. 1 pct. IV.2 din Legea nr. 9/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1 punctul 2, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta lege stabilește cadrul instituțional și modul de gestionare a siguranței circulației pe rețeaua rutieră.

(2) Prezenta lege se aplică drumurilor noi și drumurilor existente, după cum urmează:

a) drumurilor noi și celor aparținând rețelei rutiere transeuropene, astfel cum este definită la pct. 2 din anexa I la Decizia nr. 1.692/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 1996 privind orientările comune pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport, începând din 19 decembrie 2010;

b) drumurilor de interes național, începând cu data de 1 ianuarie 2013;

c) drumurilor județene, drumurilor comunale amenajate și străzilor urbane amenajate, începând cu data de 1 ianuarie 2015.

(3) Prezenta lege nu se aplică tunelurilor rutiere reglementate de Directiva 2004/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind cerințele minime de siguranță pentru tunelurile din Rețeaua rutieră transeuropeană.

(4) Investitorii și administratorii oricăror drumuri publice prevăzute la alin. (2) pot aplica prevederile prezentei legi, la cererea lor, și anterior datei de la care sunt obligați conform alin. (2).

(5) Rețeaua rutieră care face obiectul prezentei legi cuprinde:

a) autostrăzi;

b) drumuri expres;

c) drumuri naționale;

d) drumuri județene;

e) drumuri comunale amenajate;

f) străzi amenajate.”

2. La articolul 1 punctul 2, literele a) și c) ale alineatului (2) al articolului 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) asigurarea independenței auditorului/inspectorului de siguranță rutieră față de investitor, proiectant, executant, administratorul drumului sau beneficiar, după caz;

.....
c) auditorul de siguranță rutieră nu trebuie să fie implicat sub nicio formă în niciuna dintre fazele de realizare și de execuție a proiectului de infrastructură rutieră supus auditării.”

3. La articolul 1 punctul 2, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *auditul de siguranță rutieră* — verificarea detaliată, tehnică și sistematică, independentă, din punctul de vedere al siguranței, a caracteristicilor de proiectare proprii unui proiect

de infrastructură rutieră în toate etapele, de la planificare până la începutul exploatarei;

b) *auditorul de siguranță rutieră* — persoana fizică atestată potrivit prezentei legi să efectueze evaluarea de impact asupra siguranței rutiere sau auditul de siguranță rutieră;

c) *drumul public* — drumul deschis circulației publice, ale cărui elemente constructive sunt cele definite de Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) *drumul amenajat/strada amenajată* — drumul public al cărui carosabil este acoperit cu asfalt, beton de ciment sau macadam;

e) *clasificarea tronsoanelor cu o concentrație mare de accidente* — metoda de identificare, analizare și clasificare a tronsoanelor infrastructurii rutiere, care au fost în exploatare mai mult de 3 ani, pe care s-a înregistrat un număr mare de accidente soldate cu persoane decedate, proporțional cu fluxul de trafic;

f) *clasificarea siguranței rețelei rutiere* — metoda pentru identificarea, analizarea și clasificarea secțiunilor rețelei rutiere existente, în funcție de potențialul de îmbunătățire a siguranței și de reducere a costurilor legate de accidente;

g) *evaluarea de impact asupra siguranței rutiere* — o analiză comparativă strategică a impactului asupra gradului de siguranță a rețelei rutiere în cazul unui proiect al unei noi căi rutiere sau în cazul unui proiect privind modificări substanțiale constructive ale rețelei existente;

h) *inspectorul de siguranță rutieră* — persoana fizică atestată potrivit prezentei legi să efectueze inspecția de siguranță rutieră;

i) *inspecția de siguranță rutieră* — verificarea periodică a rețelei rutiere aflate în exploatare, din punctul de vedere al siguranței circulației, cu identificarea eventualelor disfuncționalități sau deficiențe de proiectare, construcție, operare și/sau de întreținere a drumului, care pot conduce la producerea de accidente rutiere;

j) *rețeaua rutieră transeuropeană* — rețeaua rutieră definită la pct. 2 din anexa I la Decizia nr. 1.692/96/CE;

k) *liniile directe* — măsurile adoptate de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii care indică etapele de urmat și elementele de avut în vedere în aplicarea procedurilor de siguranță rutieră prevăzute în prezenta lege;

l) *modificare substanțială* — orice modernizare sau reabilitare care impune schimbarea elementelor geometrice ale drumului;

m) *proiectul de infrastructură rutieră* — proiectul destinat construirii de noi infrastructuri rutiere sau modificării substanțiale a unor rețele rutiere existente;

n) *punctul negru* — segmentul de drum public care prezintă o rată mai mare de accidente rutiere decât rata medie a accidentelor înregistrate pe unitatea de distanță a drumului respectiv și pe o perioadă de timp istorică, stabilite de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.;

o) *utilizatorul vulnerabil* — categoria de participanți la traficul rutier care este expusă riscului de accidentare soldată cu morți

și/sau vătămare corporală gravă într-un grad mai mare decât restul participanților.”

4. La articolul I punctul 2, titlul capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Dobândirea și încetarea calității de auditor/inspector de siguranță rutieră”

5. La articolul I punctul 2, articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Poate efectua inspecții de siguranță rutieră orice persoană fizică ce îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) nu are cazier judiciar;
- b) are studii universitare de licență dovedite cu diplomă recunoscută în condițiile prevăzute de lege, în unul dintre domeniile construcției și proiectării drumurilor și podurilor, construcțiilor civile, ingineriei transporturilor rutiere sau autovehiculelor rutiere;
- c) are o experiență profesională de cel puțin 5 ani în unul sau mai multe dintre domeniile prevăzute la lit. b);
- d) a frecventat cursurile pentru formarea inspectorilor de siguranță rutieră și a promovat examenul de atestare a calității de inspector de siguranță rutieră;
- e) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea acestei activități;
- f) nu i s-a interzis exercitarea profesiei în domeniul specialității sale prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă;
- g) are permis de conducere valabil, care să ateste o vechime de minimum 3 ani în categoria B sau în altă categorie superioară acesteia.

(2) Poate efectua audit de siguranță rutieră și/sau evaluare de impact asupra siguranței rutiere orice persoană fizică ce îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) nu are cazier judiciar;
- b) are studii universitare de licență dovedite cu diplomă recunoscută în condițiile stabilite de lege, în unul dintre domeniile construcției și proiectării drumurilor și podurilor sau în unul dintre domeniile construcțiilor civile, ingineriei transporturilor rutiere sau autovehiculelor, completate cu cursuri postuniversitare sau de masterat în domeniul construcției drumurilor și podurilor sau ingineriei circulației rutiere;
- c) are o experiență profesională de cel puțin 5 ani dovedită în unul sau mai multe dintre domeniile prevăzute la lit. b);
- d) a frecventat cursurile pentru formarea auditorilor de siguranță rutieră și a promovat examenul de atestare a calității de auditor de siguranță rutieră, în condițiile prevăzute de prezenta lege;
- e) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea acestei activități;
- f) nu i s-a interzis exercitarea profesiei în domeniul specialității sale prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă;
- g) are permis de conducere valabil, care să ateste o vechime de minimum 3 ani în categoria B sau în altă categorie superioară acesteia.

(3) Poate efectua audit de evaluare de impact asupra siguranței rutiere, prevăzute la alin. (2), orice inspector de siguranță rutieră care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) a efectuat inspecțiile de siguranță rutieră, prevăzute la art. 3 lit. i), pentru cel puțin 2.000 de kilometri de drumuri;
- b) a frecventat cursurile pentru formarea auditorilor de siguranță rutieră și a promovat examenul de atestare a calității de auditor de siguranță rutieră, în condițiile prevăzute de prezenta lege.”

6. La articolul I punctul 2, după articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Profesia de auditor de siguranță rutieră/de evaluare de impact asupra siguranței rutiere sau profesia de

inspector de siguranță rutieră poate fi exercitată în regim de liberă practică, în cazul în care acesta este persoană fizică autorizată, înregistrată la oficiul registrului comerțului pentru activitatea respectivă.

(2) În vederea exercitării profesiei, auditorul poate angaja specialiști, pe bază de contract de muncă sau contract de prestări de servicii, în condițiile legii.”

7. La articolul I punctul 2, alineatele (1), (2) și (5) ale articolului 5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Formarea, instruirea și perfecționarea profesională a auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră se asigură prin organizarea cursurilor respective de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

(2) Cursurile de formare, instruire sau perfecționare profesională se realizează pentru o perioadă de minimum 3 luni în colaborare cu instituții de învățământ superior acreditate și/sau cu furnizorii de formare profesională autorizați potrivit legislației privind formarea profesională a adulților, în baza programelor-cadru de formare, instruire și perfecționare profesională.

(5) Auditorii sunt obligați să participe o dată la 2 ani la cursurile de instruire periodică și o dată la 4 ani la cursurile de perfecționare profesională organizate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.”

8. La articolul I punctul 2, după alineatul (5) al articolului 5 se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Participarea la cursurile de instruire periodică și la cursurile de perfecționare profesională este condiționată de dovada menținerii condițiilor privind cazierul judiciar și permisul de conducere, prevăzute la art. 4.”

9. La articolul I punctul 2, articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Se înființează, în subordinea ministrului transporturilor și infrastructurii, Comisia de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor, denumită în continuare *Comisia*, compusă din 9 membri, al cărei regulament de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei stabilește componența, atribuțiile și modalitatea de remunerare a activității membrilor acesteia și a personalului care o deservește.

(3) Mandatul membrilor Comisiei este de 4 ani.

(4) Lucrările Comisiei se desfășoară în prezența a 9 membri, iar deciziile se iau cu votul majorității acestora.

(5) Un membru plin aflat în imposibilitatea de a participa la lucrările Comisiei va fi înlocuit cu supleantul acestuia.

(6) Exercițarea activității de auditor este incompatibilă cu cea de membru al Comisiei.”

10. La articolul I punctul 2, articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Accesul la profesia de auditor/inspector de siguranță rutieră se realizează conform prevederilor prezentei legi.

(2) Examinarea candidaților în vederea atestării ca auditor/inspector de siguranță rutieră se efectuează de Comisia prevăzută la art. 6 alin. (1) și va consta într-o aplicație practică și un test-grilă.

(3) Pentru susținerea examenului de atestare privind accesul la profesie și pentru eliberarea atestatului respectiv, fiecare candidat achită câte o taxă, după caz, stabilită prin regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei, care se face venit la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

(4) Comisia comunică conducerii Autorității Rutiere Române — A.R.R. numele și datele de identificare ale persoanelor care au obținut atestatul de auditor/inspector de siguranță rutieră, în vederea înscrierii acestora în Registrul auditorilor/inspectorilor de

siguranță rutieră, denumit în continuare *Registru*. Lista auditorilor, actualizată, va fi făcută publică pe pagina de internet a Autorității Rutiere Române — A.R.R.

(5) Pentru cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene sau al unui stat aparținând Spațiului Economic European, care a dobândit calitatea de auditor de siguranță rutieră în unul dintre aceste state, Comisia va recunoaște automat documentul emis de autoritatea competentă din statul de origine, în baza căruia cetățeanul exercită legal profesia. Dacă cetățeanul dorește să își desfășoare activitatea de audit de siguranță rutieră în România, se înscrie într-o secțiune specială a Registrului prevăzut la alin. (4), cu condiția prezentării documentelor care atestă dobândirea calității de auditor de siguranță rutieră.

(6) Decizia Comisiei de a nu aproba înscrierea în Registrul prevăzut la alin. (4) se notifică persoanelor prevăzute la alin. (4) sau (5), după caz.

(7) Contestațiile persoanelor prevăzute la alin. (6) se pot adresa Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în termen de maximum 30 de zile de la notificarea prevăzută la alin. (6)."

11. La articolul I punctul 2, articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Calitatea de auditor/inspector de siguranță rutieră încetează în următoarele cazuri:

a) la cerere, prin renunțare făcută în scris de către persoana respectivă;

b) în cazul în care persoana nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a), e), f) și g) și art. 4 alin. (2) lit. a), e), f) și g);

c) în caz de deces.

(2) Încetarea calității de auditor/inspector de siguranță rutieră se dispune de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., prin rezoluția de retragere a atestatului, în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1), dar numai după notificarea auditorului/inspectorului în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), pentru a elimina cauza într-un termen prestabilit.

(3) În caz de încetare a calității de auditor/inspector de siguranță rutieră, numele acestuia se radiază din Registru.”

12. La articolul I punctul 2, titlul capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere, auditul de siguranță rutieră și inspecțiile de siguranță rutieră

13. La articolul I punctul 2, articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere este parte integrantă a studiului de fezabilitate sau, după caz, a studiului de fezabilitate al unui proiect de infrastructură rutieră, care se construiește sau se modifică substanțial, se realizează potrivit prevederilor cuprinse în anexa nr. 1 și se concretizează într-un raport de evaluare de impact asupra siguranței rutiere.

(2) Raportul de evaluare de impact asupra siguranței rutiere trebuie să indice considerentele în materie de siguranță rutieră care contribuie la alegerea soluției propuse și să furnizeze toate informațiile relevante necesare realizării unei analize costuri-beneficii a diverselor opțiuni evaluate.

(3) Auditul de siguranță rutieră este parte integrantă a unui proiect de infrastructură rutieră, se concretizează într-un raport de audit de siguranță rutieră și se execută obligatoriu pe capitole, corespunzător pentru fiecare dintre următoarele stadii, cu respectarea prescripțiilor prevăzute în anexa nr. 2:

a) proiectul preliminar;

b) proiectele detaliate;

c) anterior recepționării drumului public;

d) imediat după darea în exploatare a drumului public, în trafic.

(4) Inspecția de siguranță rutieră se realizează obligatoriu pentru fiecare drum public al rețelei rutiere, din 2 în 2 ani,

alternativ în perioadele iarnă și vară, se concretizează într-un raport de inspecție de siguranță rutieră și cuprinde verificarea periodică a gradului de deteriorare a elementelor care influențează siguranța rutieră, menținerea caracteristicilor inițiale privind semnalizarea și, după caz, analiza posibilelor efecte ale lucrărilor rutiere asupra siguranței traficului.

(5) Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere sau auditul de siguranță rutieră se realizează de un auditor sau de o echipă de auditori, după caz, în funcție de complexitatea lucrării.

(6) În cazul unui accident de circulație soldat cu persoane decedate, înregistrat pe un drum public, organele de poliție care anchetează cazul notifică aceasta administratorului drumului, care va solicita imediat Autorității Rutiere Române — A.R.R., obligatoriu, executarea unei inspecții de siguranță rutieră suplimentare, care să identifice elementele prevăzute în anexa nr. 4, ce au favorizat producerea accidentului respectiv, și să facă recomandările necesare.

(7) În raportul de inspecție suplimentară întocmit, un punct distinct va constitui analiza recomandărilor din rapoartele de inspecție periodice anterioare, care nu au fost rezolvate până la data accidentului și care au constituit cauza accidentului.

(8) O copie a raportului de inspecție de siguranță rutieră va fi pusă de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. la dispoziția organului de cercetare penală privind accidentul respectiv.”

14. La articolul I punctul 2, articolul 10 se abrogă.

15. La articolul I punctul 2, articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) În vederea realizării evaluării de impact asupra siguranței rutiere, a auditului de siguranță rutieră sau a inspecției de siguranță rutieră, se încheie un contract între Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., pe de o parte, și investitor sau administrator, după caz, pe de altă parte, pe baza unui contract-cadru stabilit prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) La desemnarea auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră vor fi respectate prevederile art. 4 alin. (1) sau (2) și ale art. 41, după caz, precum și următoarele criterii:

a) zonal geografic, care asigură prioritatea la desemnare auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră domiciliați în zona sau cel mai aproape de zona în care se află proiectul auditat/sectorul de drum public;

b) al desemnării echitabile a auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră, asigurându-se un grad nediscriminatoriu de încărcare a acestora.

(3) În cazul în care, într-o procedură de desemnare, nu există auditori/inspectorii de siguranță rutieră disponibili, care să îndeplinească criteriile prevăzute la alin. (2), Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. poate desemna, în mod justificat, auditori/inspectorii de siguranță rutieră cu derogare de la unele dintre aceste criterii.

(4) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. desemnează auditorii/inspectorii de siguranță rutieră, conform prevederilor art. 41, cu respectarea prevederilor alin. (2) și (3), în termen de 5 zile lucrătoare de la data semnării contractului prevăzut la alin. (1), și notifică în acest sens auditorii/inspectorii de siguranță rutieră desemnați și investitorul sau administratorul, după caz.

(5) Auditorii/inspectorii de siguranță rutieră nu pot refuza desemnarea decât din motive obiective sau în una dintre situațiile prevăzute la alin. (6) și (7).

(6) Auditorul/inspectorul de siguranță rutieră are obligația de a aduce la cunoștința Autorității Rutiere Române — A.R.R. orice împrejurare de natură a aduce atingere principiului independenței acestuia față de investitor, proiectant, executant sau administratorul drumului, după caz, imediat ce a luat cunoștința de aceasta.

(7) Independența auditorului/inspectorului de siguranță rutieră față de investitor, proiectant, executant sau

administratorul drumului, după caz, este afectată în următoarele cazuri:

a) auditorul/inspectorul de siguranță rutieră, o rudă a sa până la gradul al IV-lea sau un angajat al acestuia are relații contractuale ori este angajat al uneia dintre părți;

b) auditorul/inspectorul de siguranță rutieră, o rudă a sa până la gradul al IV-lea sau un angajat al acestuia este acționar ori deține părți sociale la una dintre părți;

c) auditorul/inspectorul de siguranță rutieră, o rudă a sa până la gradul al IV-lea sau un angajat al acestuia este membru în organele de conducere ale uneia dintre părți;

d) sunt îndeplinite alte condiții legale privind conflictul de interese sau incompatibilitatea.

(8) În condițiile executării de către unul sau mai mulți auditori/inspectori de siguranță rutieră a unui raport, fără respectarea prevederilor alin. (6) și (7), raportul este nul de drept, onorariul încasat va fi restituit, iar aceștia sunt responsabili de daunele reclamate de beneficiarul raportului respectiv.”

16. La articolul I punctul 2, articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Investitorul sau administratorul drumului, după caz, este obligat să depună la Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. documentația privind fiecare capitol al proiectului de infrastructură rutieră sau a drumului public supus evaluării de impact asupra siguranței rutiere, inspecției de siguranță rutieră sau auditului de siguranță rutieră, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data semnării contractului prevăzut la art. 11 alin. (1).

(2) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pune la dispoziția auditorului de siguranță rutieră sau echipei de auditori de siguranță rutieră, după caz, documentația privind:

- a) studiul de fezabilitate;
- b) studiul de fezabilitate;
- c) evaluarea de impact asupra siguranței rutiere;
- d) proiectul tehnic;
- e) detaliile de execuție;
- f) planurile generale ale traseului;
- g) planurile de situație și profilurile transversale și longitudinale ale traseului;
- h) planurile terenurilor pe care este proiectat traseul;
- i) planurile de semnalizare și marcaj rutier de pe traseu, precum și echipamentele rutiere din dotare;
- j) analizele de trafic, existent și prognozate;
- k) datele și informațiile privind accidentele rutiere înregistrate pe drumuri auditate;
- l) informațiile cu privire la recomandările conținute în raportul anterior;
- m) alte informații necesare.

(3) La cererea auditorului de siguranță rutieră sau a echipei de auditori de siguranță rutieră ori, după caz, a inspectorului de siguranță rutieră, autoritățile cu atribuții în siguranța rutieră pun la dispoziția acestora, în scris, informațiile necesare realizării evaluării de impact asupra siguranței rutiere, auditului de siguranță rutieră sau inspecției de siguranță rutieră, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.”

17. La articolul I punctul 2, alineatele (1) și (4) ale articolului 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Evaluarea de impact asupra siguranței rutiere și auditul de siguranță rutieră se realizează la cererea investitorului adresată Autorității Rutiere Române — A.R.R., iar inspecția de siguranță rutieră se realizează la cererea administratorului drumului public adresată Autorității Rutiere Române — A.R.R.

(4) Termenele de depunere prevăzute la alin. (3) nu pot depăși 60 de zile de la data semnării contractului dintre

Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. și auditor, conform prevederilor art. 17 alin. (1).”

18. La articolul I punctul 2, după alineatul (4) al articolului 13 se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prevederile alin. (4) sunt valabile și pentru cazul depunerii rapoartelor de evaluare de impact și de inspecție de siguranță rutieră.”

19. La articolul I punctul 2, articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Recomandările privind eliminarea riscurilor, conținute în raportul de audit de siguranță rutieră, în raportul de evaluare de impact sau în raportul de inspecție de siguranță rutieră, au caracter obligatoriu pentru investitor sau pentru administratorul drumului, după caz.

(2) Investitorul sau administratorul drumului, după caz, are obligația de a întreprinde demersurile necesare pentru a asigura respectarea recomandărilor conținute în rapoartele respective, înainte de finalizarea stadiului supus auditării/inspecției, după caz, sau imediat după rămânerea definitivă a concluziilor raportului, după caz.

(3) În termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii raportului de audit/evaluare de impact/inspecție sau a unui capitol al raportului de audit de siguranță rutieră, investitorul/administratorul drumului poate contesta motivat, la Comisie, în tot sau în parte, recomandările conținute în raportul respectiv.

(4) Comisia soluționează contestațiile în termen de 30 de zile de la depunere și emite în acest sens o decizie.

(5) Un exemplar original al deciziei prevăzute la alin. (4) va fi anexat la raportul respectiv.

(6) Decizia prevăzută la alin. (4) poate fi contestată la instanța de contencios administrativ competentă de către cei interesați. O copie a hotărârii instanței, rămasă definitivă, se anexează la raportul respectiv.

(7) Administratorul prevăzut la alin. (1) este răspunzător pentru daunele produse participanților la trafic, care au fost afectați de nerezolvarea recomandărilor rămase definitive din raportul de impact de siguranță rutieră.”

20. La articolul I punctul 2, articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Tarifele practicate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. pentru efectuarea evaluării de impact, a auditului de siguranță rutieră și a inspecției de siguranță rutieră, onorariile convenite auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră pentru activitatea prestată, precum și tarifele percepute pentru activitățile prevăzute la art. 5 alin. (2) și (5) și art. 21 alin. (2) lit. n) se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

21. La articolul I punctul 2, articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Sumele încasate potrivit prevederilor ordinului emis în temeiul art. 15 constituie venit la bugetul Autorității Rutiere Române — A.R.R. și se utilizează pentru plata onorariilor auditorilor pentru activitățile desfășurate, plata indemnizațiilor membrilor Comisiei, precum și pentru finanțarea activităților proprii ale Autorității Rutiere Române — A.R.R. stabilite prin ordinul respectiv.”

22. La articolul I punctul 2, alineatul (1) al articolului 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Raporturile dintre Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. și auditorii/inspectori de siguranță rutieră se stabilesc prin contract de prestări de servicii, semnat de ambele părți, care prevede drepturile și obligațiile părților, termenele pentru finalizarea și predarea rapoartelor, cuantumul onorariilor, termenele și modul de plată a acestora, în baza unui contract-cadru aprobat prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

23. La articolul 1 punctul 2, articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. efectuează clasificarea tronsoanelor de drum pe categorii de siguranță rutieră și clasificarea siguranței rețelei pe baza unor analize periodice a informațiilor conținute în baza proprie de date, pe care le actualizează cel puțin o dată la 3 ani, conform prescripțiilor anexei nr. 3.

(2) Inspecțiile de siguranță rutieră efectuate la tronsoanele rutiere, cu concentrația cea mai mare de accidente, conform rezultatelor clasificării, vor avea în vedere elementele menționate la pct. 3 din anexa nr. 3.

(3) Măsurile corective propuse de inspectorul de siguranță rutieră sub formă de recomandări se vor concentra pe tronsoanele rutiere prevăzute la alin. (2), administratorul drumului acordând prioritate acelor măsuri prevăzute la pct. 3 lit. e) din anexa nr. 3 care prezintă cel mai favorabil raport beneficii-costuri.

(4) Elementele de evaluare minimale care trebuie conținute în cadrul unui raport privind inspecția de siguranță rutieră sunt prevăzute la pct. 3 din anexa nr. 3.

(5) Semnalizarea în vederea avertizării utilizatorilor drumurilor cu privire la tronsoanele pe care se execută lucrări de reparații și care astfel pot periclita siguranța circulației se va face corespunzător, cu elemente de semnalizare conforme cu legislația privind circulația pe drumurile publice, vizibile atât ziua, cât și noaptea, și care sunt instalate la o distanță de siguranță, conform normelor în vigoare.

(6) Utilizatorii drumurilor vor fi informați permanent de către administratorul drumului de existența unui tronson cu o concentrație mare de accidente sau pe care se execută lucrările prevăzute la alin. (5), prin intermediul unor mijloace adecvate și/sau sisteme de semnalizare conforme cu legislația privind circulația pe drumurile publice.”

24. La articolul 1 punctul 2, articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii este autoritatea competentă de reglementare și control, în scopul aplicării prevederilor prezentei legi.”

25. La articolul 1 punctul 2, articolul 20 se abrogă.

26. La articolul 1 punctul 2, articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. este singura instituție competentă să gestioneze efectuarea evaluării de impact asupra siguranței rutiere, a auditului de siguranță rutieră, a inspecției de siguranță rutieră, precum și desfășurarea activităților de formare, atestare, instruire și perfecționare profesională a auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră.

(2) În domeniul activităților prevăzute la alin. (1), Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) desemnează, în condițiile prezentei legi, auditorii/inspectorii de siguranță rutieră în vederea efectuării activităților ce fac obiectul prezentei legi;

b) elaborează și propune norme de aplicare a prevederilor prezentei legi, denumite în continuare *Norme*, care se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii;

c) stabilește aspectele de ordin contractual cu investitorii/administratorii și cu auditorii/inspectorii de siguranță rutieră, stabilește circuitul documentelor și informațiilor între părțile implicate în activitățile ce fac obiectul prezentei legi;

d) asigură organizarea cursurilor de formare profesională, în scopul atestării auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră, precum și organizarea cursurilor de instruire și perfecționare pentru auditorii de siguranță rutieră atestați;

e) aplică deciziile Comisiei privitoare la atestarea auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră și emiterea atestatelor respective;

f) organizează periodic informări și dezbateri ale auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră pe teme legate de rezultatele cercetării și practicii în domeniu;

g) fundamentează și elaborează proiecte privind norme, standarde și ghiduri tehnice în materie, în concordanță cu evoluția reglementărilor la nivel european și internațional, și înaintează aceste proiecte spre aprobare prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii;

h) participă pe plan național și internațional la activități specifice domeniului gestionării siguranței rutiere;

i) contribuie la elaborarea strategiilor privind gestiunea siguranței infrastructurii rutiere;

j) colectează și arhivează toate rapoartele de audit de siguranță rutieră, de evaluare de impact asupra siguranței rutiere și de inspecție de siguranță rutieră;

k) propune spre aprobare prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii metodologia de lucru și de atestare a auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră, metodologia de organizare a cursurilor de formare, instruire și perfecționare profesională a acestora și programele de formare, instruire și perfecționare profesională în domeniul gestionării siguranței rutiere;

l) ține Registrul cu toate secțiunile acestuia și operează modificările care se impun;

m) realizează documentații și publicații de specialitate periodice pentru auditorii/inspectorii de siguranță rutieră din evidență;

n) distribuie auditorilor/inspectorilor de siguranță rutieră documentațiile și publicațiile prevăzute la lit. g) și m), precum și alte reglementări de interes.

(3) Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. îndeplinește și alte atribuții stabilite prin prezenta lege și prin alte acte normative privind gestionarea siguranței circulației pe rețeaua rutieră.”

27. La articolul 1 punctul 2, titlul capitolului V se modifică și va avea următorul cuprins:

**„CAPITOLUL V
Răspunderi și sancțiuni”**

28. La articolul 1 punctul 2, alineatul (1) al articolului 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Sancțiunile disciplinare se dispun și se aplică de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. în raport cu gravitatea abaterii și constau în:

a) suspendarea calității de auditor/inspector de siguranță rutieră pe o durată de 30 de zile, în cazul nedepunerii în termen a rapoartelor pentru activitățile contractate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.;

b) suspendarea calității de auditor/inspector de siguranță rutieră pe o durată de la o lună la 6 luni:

— pentru încetarea îndeplinirii uneia dintre condițiile de obținere a atestatului de auditor/inspector de siguranță rutieră, prevăzute la art. 4, până la îndeplinirea integrală a condițiilor respective. Dacă după 6 luni condițiile respective nu sunt îndeplinite integral, suspendarea se prelungește corespunzător;

— pentru depășirea nejustificată, cu cel puțin un an, a obligațiilor prevăzute la art. 5 alin. (5);

c) suspendarea calității de auditor/inspector de siguranță rutieră pe o perioadă de un an, pentru încălcarea prevederilor art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (6) și (7), dacă încălcarea nu este considerată infracțiune.”

29. La articolul 1 punctul 2, articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Decizia Autorității Rutiere Române — A.R.R. de aplicare a uneia dintre sancțiunile prevăzute la art. 22 alin. (1) poate fi contestată la Comisie în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) Contestația exercitată potrivit alin. (1) suspendă executarea deciziei atacate, până la rămânerea definitivă a deciziei.

(3) Comisia este obligată ca în termen de maximum 30 de zile să emită o decizie în legătură cu contestația. Decizia va fi respectată și executată întocmai de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

(4) Decizia Comisiei, prevăzută la alin. (3), poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 15 zile de la comunicare. Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și în această situație.”

30. La articolul I punctul 2, după articolul 23 se introduc două noi articole, articolele 23¹ și 23², cu următorul cuprins:

„Art. 23¹. — Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, aplicată salariatului Autorității Rutiere Române — A.R.R. responsabil, pentru încălcarea prevederilor art. 11 alin. (2)—(4);

b) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, aplicată auditorului/inspectorului de siguranță rutieră, pentru nerespectarea prevederilor art. 2 alin. (2) lit. b) și c), art. 11 alin. (6) și (7), pentru nerespectarea metodologiei privind realizarea raportului, precum și pentru depunerea raportului la beneficiar cu depășirea nejustificată a termenului contractat de depunere;

c) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, aplicată beneficiarului raportului de inspecție de siguranță rutieră, pentru nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (2);

d) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, aplicată beneficiarului auditului, pentru nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (4) și (6), precum și art. 12 alin. (1);

e) cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei, aplicată beneficiarului auditului, pentru nerespectarea, fără justificări, a prevederilor art. 14 alin. (2);

f) cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei, aplicată beneficiarului, pentru nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1) privind solicitarea efectuării raportului de audit de siguranță rutieră sau a raportului de evaluare de impact, după caz, prevăzute la art. 9 alin. (1).

Art. 23². — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 23¹ se fac, după caz, de către personalul împuternicit în acest sens din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C. și/sau din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, în limita competențelor acestora.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 23¹ le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenientul poate achita, în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art. 23¹, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

31. La articolul I punctul 2, alineatele (1) și (3) ale articolului 24 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Persoanele, altele decât cele prevăzute la art. 7 alin. (5), care până la data intrării în vigoare a prezentei legi au obținut certificate de absolvire a unor cursuri de formare a auditorilor de siguranță rutieră cu o durată de minimum 3 luni vor fi recunoscute ca auditori de siguranță rutieră și vor obține, la cerere, atestatul de auditor de siguranță rutieră prevăzut de prezenta lege.

(3) Comisia verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute și atestă calitatea de auditor de siguranță rutieră în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, dispunând înscrierea în Registrul prevăzut de prezenta lege.”

32. La articolul I punctul 2, alineatul (4) al articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Fără a aduce atingere liniilor directoare aprobate în temeiul alin. (1)—(3), Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. adoptă o serie de linii directoare temporare cu privire la măsurile de siguranță care trebuie aplicate lucrărilor de construcție, modernizare, reabilitare, reparare și întreținere a infrastructurii rutiere și un program de inspecție care are ca scop garantarea aplicării corespunzătoare a liniilor directoare temporare stabilite.”

33. La articolul I punctul 2, articolul 26 se abrogă.

34. La articolul I punctul 2, alineatul (2) al articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Valorile costului social mediu al unui accident soldat cu persoane decedate și ale costului social mediu al unui accident grav sunt publice și vor fi actualizate periodic, din 5 în 5 ani.”

35. La articolul I, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 21, cu următorul cuprins:

„21. **Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:**

«Art. 28. — În anexa nr. 2 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 3 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, litera h) a literei A se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) profesii în domeniul transporturilor aeriene, maritime, fluviale și rutiere: comandant, ofițer punte secund, ofițer punte, șef mecanic, ofițer mecanic secund, ofițer mecanic, șef electrician maritim, ofițer electrician maritim, pilot de mare largă, pilot maritim, pilot maritim aspirant, meteorolog, meteorolog aeronautic, prognozist, personal aeronautic pentru protecția navigației aeriene și telecomunicației (PNA-TC), inginer de recepție și control aeronave, inginer de recepție și mijloace PNA-TC, auditor de securitate a aviației civile, profesor de legislație rutieră, inspector ITP, lector pentru pregătirea și perfecționarea profesională a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, auditor de siguranță rutieră, auditor de evaluare de impact de siguranță rutieră, inspector de siguranță rutieră;»”

36. La articolul I punctul 3, articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — În direcția cooperării internaționale, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. participă la lucrări privind schimbul celor mai bune practici în domeniul gestionării siguranței rutiere.”

37. La articolul I punctul 3, articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — Organizațiile neguvernamentale reprezentative care activează în domeniul siguranței și gestionării infrastructurii rutiere pot fi consultate cu privire la chestiuni legate de aspectele tehnice ale gestionării siguranței rutiere.”

38. După articolul I se introduce un nou articol, articolul I¹, cu următorul cuprins:

„Art. I¹. — După alineatul (23) al articolului 7 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (24), cu următorul cuprins:

«(24) Autorizarea de construire pentru construirea unui drum public nou sau modificarea substanțială a unui drum public existent, cuprins în rețeaua rutieră, nu se va emite în condițiile în care proiectele de infrastructură respective nu conțin rapoartele de audit de siguranță rutieră sau de evaluare de impact asupra siguranței rutiere, după caz, realizate în conformitate cu prevederile Legii nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră, cu modificările și completările ulterioare.»”

39. La anexa nr. 1 punctul 2, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) accidente soldate cu decese și/sau răni grave; obiectivele de reducere în comparație cu scenariul care prevede eventualitatea neinițierii vreunei acțiuni;”.

40. Titlul anexei nr. 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Clasificarea tronsoanelor de drum pe categorii de siguranță rutieră și elemente de evaluare pentru inspecția de siguranță rutieră**”

41. La anexa nr. 3, partea introductivă a punctului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Elementele de evaluare pentru inspecția de siguranță rutieră:”.

42. Titlul anexei nr. 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Informații referitoare la accidente de circulație, menționate în rapoartele de accidente soldate cu persoane decedate**”

43. La anexa nr. 4, punctele 6 și 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„6. caracteristicile persoanelor implicate în accident, cum ar fi vârsta, sexul, naționalitatea, nivelul alcoolemiei sau consumul unor substanțe interzise prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, utilizarea sau neutilizarea echipamentelor de siguranță;

8. date referitoare la accidentele de circulație, cum ar fi tipul accidentului, tipul coliziunii, manevrarea fiecărui vehicul și manevrele fiecărui conducător auto;”.

Art. II. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 792/2010 pentru aprobarea componentei, a atribuțiilor și a Regulamentului de organizare și funcționare a comisiei de atestare, disciplină și soluționare a contestațiilor privind auditul de siguranță rutieră, precum și a Metodologiei de atestare a auditorilor de siguranță rutieră, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 13 octombrie 2010, și Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 480/2011 pentru aprobarea programelor-cadru de formare, instruire și perfecționare profesională a auditorilor de siguranță rutieră, a tarifelor pentru efectuarea evaluării de impact, a auditului de siguranță rutieră și a inspecției de siguranță, a onorariilor convenite auditorilor de siguranță rutieră, precum și a contractelor-cadru care se încheie de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. cu investitorii, cu administratorii și cu auditorii de siguranță rutieră, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 20 iulie 2011, vor fi modificate și completate în conformitate cu modificările și completările aduse Legii nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră, cu modificările și completările ulterioare, și republicate.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, Clasificarea ocupațiilor din România — nivel de ocupație (șase caractere), aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 8 august 2011, cu modificările și completările ulterioare, se completează în mod corespunzător cu ocupația de auditor de siguranță rutieră, auditor de evaluare de impact de siguranță rutieră și cea de inspector de siguranță rutieră.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 12 iulie 2012.
Nr. 125.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii
nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2008 privind auditul de siguranță rutieră și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 12 iulie 2012.
Nr. 479.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 526**

din 15 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 13 decembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 6.998/40/2011, nr. 7.006/40/2011, nr. 7.156/40/2011 și nr. 7.263/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în cauze referitoare la litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este singura categorie de personal bugetar care este exclusă, în mod nejustificat din punct de vedere legal, de la aplicarea legii unice a salarizării. Este astfel exclusă aplicarea principiului unicității și al creării de „oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală” pentru toți bugetarii. În continuare, arată că prevederile legii criticate încalcă principiile fundamentale atât ale dreptului național, cât și ale dreptului european și internațional, cum ar fi principiul priorității dreptului comunitar, principiul legalității, principiul egalității de tratament și nediscriminării între diferitele categorii socioprofesionale, principiul solidarității, precum și principiile previzibilității și securității raporturilor juridice.

În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 44, art. 53 și art. 136 alin. (1) din Constituție și a celor ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că, potrivit jurisprudenței europene, salariul este inclus în categoria de „bun” și nu poate fi afectat de dispozițiile legii criticate.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 162 alin. (3) din Codul muncii, atributul stabilirii sistemului de salarizare a personalului bugetar aparține legiuitorului, care, în realizarea politicii sale și a luării măsurilor necesare în perioada de criză economică, poate prevedea un regim salarial special, distinct pentru anumite categorii de bugetari.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile Legii nr. 63/2011 sunt constituționale. În acest sens, arată că prin dispozițiile convenției europene nu este garantat un anumit quantum al dreptului patrimonial, ci doar plata acestuia ca drept

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 6.998/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.682D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.685D/2011, nr. 1.686D/2011 și nr. 1.687/2011, având ca obiect aceași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.006/40/2011, nr. 7.156/40/2011 și nr. 7.263/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.682D/2011, nr. 1.685D/2011, nr. 1.686D/2011 și nr. 1.687D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.685D/2011, nr. 1.686D/2011 și nr. 1.687D/2011 la Dosarul nr. 1.682D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

câștigat, nefiind deci o ingerință care afectează dreptul de proprietate în substanța sa. Totodată, apreciază că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011.

Autorul excepției susține că actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) referitor la proprietate și art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și cele ale art. 1 din primul Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr. 63/2011 a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză.

În acest sens este Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Decizia nr. 130 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 3 mai 2012, sau Decizia nr. 170 din 28 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 5 mai 2012, prin care Curtea a statuat că prevederile Legii nr. 63/2011 sunt constituționale.

Astfel, raportat la critica de neconstituționalitate cu privire la încălcarea normelor constituționale și convenționale privind proprietatea privată, formulată din perspectiva unei restrângeri a dreptului la salariu, considerat un „bun”, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată.

În aceste condiții, Curtea a reținut, în esență, că legea supusă controlului de constituționalitate stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare și până la finele anului 2011, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada

anterioară intrării sale în vigoare. Ca urmare, Curtea a statuat că nu se poate reține că dispozițiile acestei legi ar stabili o ingerință de tipul privării de proprietate prohibită de Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Cât privește salariul care urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, de exemplu în Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, că statul este cel în măsură să stabilească ce sume trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare.

Totodată, examinând legea criticată prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate, câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

Pe de altă parte, Curtea a constatat că nu poate fi reținută nici susținerea autorului excepției privind instituirea, prin prevederile legale criticate, a unei discriminări în cazul personalului didactic și didactic auxiliar, față de restul salariaților plătiți din fondurile publice, astfel încât critica privind încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție este lipsită de teme.

Așa fiind, Curtea a statuat că în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ. Se asigură astfel un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

În aceste condiții, Curtea a reținut că situația obiectiv diferită a personalului didactic și didactic auxiliar justifică instituirea unui tratament juridic distinct în ceea ce privește salarizarea acestei categorii profesionale, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării principiului egalității în drepturi.

În fine, Curtea observă că argumentele autorului excepției referitoare la încălcarea celorlalte principii reținute în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, invocate prin prisma dispozițiilor art. 20 și art. 148 alin. (2) din Constituție, vizează aspecte ce țin de aplicarea legii de către instanțele judecătorești, nefiind, prin urmare, o problemă de resortul contenciosului constituțional.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate anterior își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 6.998/40/2011, nr. 7.006/40/2011, nr. 7.156/40/2011 și nr. 7.263/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 24 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) pct. 12 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) pct. 12 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bihor în Dosarul nr. 431/35/CA/2011 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.537D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 431/35/CA/2011, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) pct. 12 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bihor într-o cauză având

ca obiect suspendarea executării unei decizii emise de Curtea de Conturi, precum și anularea ei în parte, decizie prin care s-a dispus, printre altele, recuperarea de la persoanele răspunzătoare a prejudiciului creat direcției mai sus amintite prin plata unor indemnizații acordate în perioada 2010—2011 membrilor comisiei pentru protecția copilului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât abrogă Ordonanța Guvernului nr. 10/2008, fără să mai prevadă acordarea unei indemnizații echivalente membrilor comisiei pentru protecția copilului. În absența unei atari indemnizații, este încălcat dreptul funcționarului public la ocrotirea sănătății, dreptul acestuia la un salariu minim și dreptul la un nivel de trai decent.

Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată este inadmisibilă, întrucât textul legal criticat nu mai este în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale

art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 48 alin. (1) pct. 12 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

„(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]

12. Ordonanța Guvernului nr. 10/2008 privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale personalului contractual salarizat prin legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 177/2008, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 23, 25 și 30².”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Chiar dacă Legea-cadru nr. 330/2009 nu mai este în vigoare, fiind abrogată prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, dispozițiile legale criticate produc în continuare efecte juridice asupra cauzei de față, dat fiind că raportul juridic litigios a luat naștere în temeiul acestora. În consecință, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a se pronunța pe fondul excepției de neconstituționalitate.

2. Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate critică faptul că, în urma abrogării Ordonanței Guvernului nr. 10/2008, președintele, vicepreședintele și membrii comisiilor pentru protecția copilului

nu mai au dreptul la o indemnizație de ședință; o atare indemnizație constituie un **drept salarial suplimentar**.

Curtea reține că „sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula” (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, Decizia nr. 693 din 17 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 10 noiembrie 2006, Decizia nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011, și Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012). Totodată, „instituirea și diminuarea acestora [a sporurilor — s.n.], acordarea într-o anumită perioadă de timp, modificarea lor ori încetarea acordării, stabilirea categoriilor de personal salarizat care beneficiază de acestea, ca și a altor condiții și criterii de acordare țin de competența și de opțiunea exclusivă a legiuitorului, cu singura condiție de ordin constituțional ca măsurile dispuse să vizeze deopotrivă toate categoriile de personal care se află într-o situație identică” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, și Decizia nr. 337 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 mai 2009).

În aceste condiții, Curtea constată că, întrucât indemnizația de ședință acordată președintelui, vicepreședintelui și membrilor comisiilor pentru protecția copilului nu reprezintă un drept de natură constituțională și că eliminarea acesteia a fost făcută în raport cu toate persoanele cărora li s-a acordat, nu se poate susține că ar exista o încălcare a art. 16 din Constituție. Eliminarea acestui drept salarial suplimentar a fost una totală, fără excepții, aplicându-se tuturor persoanelor vizate de ipoteza art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2008.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 48 alin. (1) pct. 12 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Bihor în Dosarul nr. 431/35/CA/2011 al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici și declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de interes național „Reabilitare DN 6 secțiunea Filiași—Ciochiuța km 268 + 390—297 + 070 și km 297 + 384—298 + 000”, județele Mehedinți și Dolj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare, și al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai lucrării de interes național „Reabilitare DN 6 secțiunea Filiași—Ciochiuța km 268 + 390—297 + 070 și km 297 + 384—298 + 000”, județele Mehedinți și Dolj, prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Finanțarea lucrării de interes național menționate la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Se aprobă amplasamentul lucrării de interes național „Reabilitare DN 6 secțiunea Filiași—Ciochiuța km 268 + 390—297 + 070 și km 297 + 384—298 + 000”, județele Mehedinți și Dolj, potrivit hărții topografice prevăzute în anexa nr. 3*).

Art. 4. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de interes național „Reabilitare DN 6 secțiunea Filiași—Ciochiuța km 268 + 390—297 + 070 și km 297 + 384—298 + 000”, județele Mehedinți și Dolj, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

(2) Lista cuprinzând imobilele supuse exproprierii potrivit alin. (1), situate pe raza localităților Strehaia și Stângăceaua, din județul Mehedinți, proprietarii sau deținătorii acestora,

precum și sumele individuale aferente despăgubirilor este cea prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 5. — Sumele individuale estimate de către expropriator, aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de interes național prevăzută la art. 4, situate pe raza localităților Strehaia și Stângăceaua, din județele Mehedinți și Dolj, sunt în cuantum total de 28 mii lei și sunt alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, conform Legii bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 55 „Alte transferuri”, alineatul 55.01.28 „Cheltuieli neeligibile ISPA”.

Art. 6. — Sumele individuale prevăzute la art. 5 se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile, pentru lucrarea de interes național prevăzută la art. 4, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 7. — Planul cu amplasamentul lucrării se aduce la cunoștința publică prin afișarea la sediul consiliului local respectiv și prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 8. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ovidiu Ioan Silaghi
p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Boloș Marcel Ioan,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 11 iulie 2012.
Nr. 701.

*) Anexa nr. 3 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai lucrării de interes național „Reabilitare DN6 secțiunea Filiași—Ciochiuța km 268 + 390—
297 + 070 și km 297 + 384—298+000”, județele Mehedinți și Dolj

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

Beneficiar: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. — Direcția Regională de Drumuri și Poduri Craiova

Amplasament: județul Mehedinți și județul Dolj

Valoarea investiției:

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA: mii lei 144.410

(1 euro = 4,2838 la data de 12 iulie 2011),
 din care C+M: mii lei 125.427

Durata de realizare a investiției 12 luni

Capacități:

— lungime traseu	28,520 km
— lățime platformă,	10,00 m pentru 23,81 km
din care: — parte carosabilă	7,00 m
— lățime acostamente	1,50 m,
— lățime platformă,	12,00 m pentru 4,71 km
din care: — parte carosabilă	7,00 m
— lățime acostamente	2,50 m
— poduri noi	1 buc.
— poduri reabilite	6 buc.
— pasaje reabilite	1 buc.
— intersecții la nivel	9 buc.

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic, conform Normativului P 100-1/2006.

Finanțarea investiției

Finanțarea lucrării de interes național se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de interes național „Reabilitare DN 6 secțiunea Filiași—Ciochiuța km 268 + 390—297 + 070 și km 297 + 384—298 + 000” pe raza localităților Strehaia și Stângăceaua din județul Mehedinți, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului imobilului	Tarlaua/Parcela	Categoria de folosință	Numărul cadastral (număr topo)	Numărul cărții funciare	Suprafața totală (m ²)	Suprafața de expropriat (m ²)	Construcții	Valoarea despăgubirii terenului, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
1	Mehedinți	Strehaia	Nica Elena	T.94/3, P.6, T.94, P.29/1, P.5	arabil	—	—	24.101	1.017	-	203,40
2	Mehedinți	Strehaia	Nica Elena	T.94/3, P.8, T.94, P.7	arabil	—	—	17.413	1.666	-	333,20
3	Mehedinți	Strehaia	Danciu Maria	T.94/3, P.9, T.94, P.8	arabil	—	—	22.056	1.678	—	335,60
4	Mehedinți	Strehaia	Stancu Alexandru	T.94/3, P.10, T.94, P.9	arabil	—	—	7.366	18	—	3,60
5	Mehedinți	Strehaia	Danciu Gheorghe (Marin)	T.143/174/1, P.8	arabil	—	—	11.198	359	—	71,80
6	Mehedinți	Strehaia	Buzulescu Viorica	T.173, P.7	arabil	—	—	7.500	6	—	1,20
7	Mehedinți	Strehaia	Consiliul Local Strehaia	T.94/3	arabil	—	—	1.800	613	—	122,60
8	Mehedinți	Strehaia	Consiliul Local Strehaia	T.143/174/1	arabil	—	—	3.694	1.392	—	278,40
9	Mehedinți	Strehaia	Cismaru Vasile	—	curți construcții	—	—	157	157	55,79	6.038,00
10	Mehedinți	Stângăceaua	Consiliul Local Stângăceaua	T.56/P.1433	curți construcții	—	—	113.400	188	—	37,60
11	Mehedinți	Stângăceaua	S.C. „Slavia Construct” — S.R.L.	T.56/P.25	curți construcții	160	—	18.668	6.812	—	20.436,00
TOTAL:									13.906	55,79	27.861,40

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind stabilirea unor măsuri în sarcina societăților de asigurări autorizate să încheie asigurări facultative pentru locuințe

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, cu sediul în municipiul București, str. Amiral Constantin Bălescu nr. 18, sectorul 1, CUI 14045240/01.07.2001, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 4 alin. (19) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ca urmare a hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, consemnată în extrasul din procesul-verbal al ședinței din data de 20 iunie 2012, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. AO.20.334 din 12 iunie 2012 privind utilizarea denumirii PAD în asigurările facultative de locuințe,
au fost constatate următoarele:

Prin Legea nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor, republicată, au fost reglementate constituirea, atribuțiile, organizarea și funcționarea Poolului de asigurare împotriva dezastrelor naturale.

PAID a fost constituit în vederea gestionării asigurării obligatorii împotriva dezastrelor naturale a locuințelor. Societățile de asigurare care au devenit acționari ai PAID și-au asumat astfel ducerea la îndeplinire a acestui obiectiv al legii, respectiv cuprinderea în asigurare a tuturor locuințelor din România, pentru o primă de asigurare rezonabilă și pentru un comision deja stabilit, în scopul protecției financiare a proprietarilor de locuințe în situația producerii riscurilor de cutremur, inundații și alunecări de teren.

Societățile de asigurare au folosit denumirea „PAD” sau sintagme derivate din aceasta, precum și sintagma „asigurarea obligatorie a locuințelor” în legătură cu asigurările facultative, ceea ce a creat confuzie între asigurările facultative și asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren și inundațiilor.

Contractele de asigurare facultative pentru locuințe includ, de regulă, de riscuri suplimentare la aceleași prime de asigurare stabilite pentru asigurările obligatorii, dar totodată în condițiile de asigurare sunt incluse prevederi care conduc la un mod de calcul al despăgubirii diferit față de cel prevăzut pentru asigurările obligatorii, respectiv: franșiză, principiul proporționalității etc.

De asemenea, descrierea riscurilor acoperite prin contractele facultative, precum și a excluderilor poate conduce la concluzia că nu toate contractele facultative acoperă toate riscurile prevăzute în Legea nr. 260/2008, republicată, așa cum sunt acestea reglementate prin normele emise în aplicarea legii.

În scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. k) și art. 8 alin. (2) lit. a) și h²) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Pentru informarea clară și exactă a proprietarilor de locuințe în ceea ce privește tipul asigurării pe care aceștia îl încheie, precum și riscurile acoperite prin polițele de asigurare pentru locuințe încheiate, se stabilesc următoarele:

— se interzice utilizarea de către societățile de asigurare, în cadrul desfășurării activității de încheiere a asigurărilor facultative pentru locuințe, a denumirii „PAD” sau a sintagmelor derivate din aceasta, a termenului „obligatorie” ori a termenilor similari, precum și a sintagmei „asigurarea obligatorie a locuințelor” sau a sintagmelor similare;

— societățile de asigurare au obligația de a informa în mod clar și exact potențialul asigurat, încă din fază precontractuală, inclusiv cu privire la prevederile din contractele de asigurare facultativă a locuințelor care diferă de cele din contractele de

asigurare obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren sau inundațiilor stabilite prin Legea nr. 260/2008 privind asigurarea obligatorie a locuințelor împotriva cutremurelor, alunecărilor de teren sau inundațiilor, republicată, și normele emise în aplicarea acesteia (ex.: franșize, excluderi, principiul proporționalității, riscuri neacoperite).

Art. 2. — Prezenta decizie va fi dusă la îndeplinire de societățile de asigurări autorizate să încheie asigurări facultative pentru locuințe.

Art. 3. — Încălcarea de către societățile de asigurări a deciziilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor constituie contravenție conform art. 39 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 9 iulie 2012.
Nr. 416.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind punerea în circulație, în scop numismatic, a unei monede din argint dedicate aniversării a 100 de ani de la nașterea lui Nicolae Steinhardt**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 9 iulie 2012, o monedă din argint dedicată aniversării a 100 de ani de la nașterea lui Nicolae Steinhardt.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Valoare nominală	10 lei
Metal	argint
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Calitate	proof
Cant	zimțat

Aversul redă o compoziție reprezentând mănăstirea Sfânta Ana — Rohia, valoarea nominală „10 LEI”, stema României, inscripția „ROMANIA”, anul de emisiune „2012” și textul în arc de cerc „Manastirea Sfanta Ana — Rohia”.

Reversul prezintă portretul lui Nicolae Steinhardt, suprapus peste imaginea unei biblioteci, textul în arc de cerc „Monahul de la Rohia”, anii între care a trăit „1912”, „1989” și inscripția „NICOLAE STEINHARDT”.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare a emisiunii numismatice, redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint dedicate aniversării a 100 de ani de la nașterea lui Nicolae Steinhardt au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 5 iulie 2012.

Nr. 21.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

